Súd:	Okresný súd Nitra
Spisová značka:	14C/23/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4115200390
Dátum vydania rozhodnutia:	19. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Lenka XXXHalmešová
ECLI:	ECLI:SK:OSNR:2016:4115200390.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Lenkou Halmešovou v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. W. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom: O. 3, XXX XX I.-N., 2/ Ing. K. N., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. XXX, zast.: Mgr. Štefan Slováčik, advokátska kancelária so sídlom: Farská 34, 949 01 Nitra, proti žalovanému : MIKRON SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Nitrianska 13, 940 04 Nové Zámky, IČO: 34 120 297, zastúpený JUDr. Tatiana Timoranská, advokát, so sídlom Nové Zámky - Podzámska 32, za účasti intervenienta na strane žalovaného: KOOPERATÍVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00585441, so sídlom Bratislava - Štefanovičova 4, zast. Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 1/ rade sumu 7 000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 2/ rade sumu 7 000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku nároku žalobkýň v 1/ a 2/ rade na náhradu nemajetkovej ujmy a náhradu škody vo výške 290,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 290,91 eur odo dňa 11.1.2012 do zaplatenia, súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovanému súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

V. Intervenientovi súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyne v 1/a 2/ rade sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 9.1.2015 domáhali, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu škody vo výške 290,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 2% zo sumy 290,91 eur odo dňa 11.1.2012 do zaplatenia. Ďalej žiadal zaviazať žalovaného zaplatiť žalobkyni v 1/ rade a v 2/rade každej sumu vo výške 50.000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy. V návrhu uviedol, že dňa 10.1.2012 v čase okolo 06:30 hod. v I. na X. ulici viedol Ing. V. B. osobné motorové vozidlo , pričom nedal prednosť chodkyni W. O., ktorá vstúpila na vozovku, ale ju zachytil prednou časťou vozidla, v dôsledku čoho utrpela početné združené poranenia ktorým podľahla dňa 18.1.2012. Vlastníkom predmetného motorového vozidla je spoločnosť MIKRON SLOVAKIA s.r.o., v ktorej je Ing. V. B. zamestnaný. Predmetné motorové vozidlo má uzatvorené PZP na škodu spôsobenú prevádzkou tuzemského motorového vozidla v poisťovni KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. V súčasnosti je vedené trestné konanie sp. zn. 6T 129/2013-294, proti obžalovanému Ing. V. B., bytom I. E., ul. G. Z. XXXX/X, prechodne bytom I., W. XX. Menový bol rozsudkom Okresného súdu Nitra uznaný vinným zo skutku popísaného vyššie.

Úmrtím matky žalobkýň ako im osoby najbližšej, došlo k zásahu do ich emocionálnej sféry, k neodvrátiteľnému zásahu do práva na ochranu ich súkromia a rodinného života, pričom tento zásah je nenapraviteľný, mimoriadne významný, citlivý a hlboký z dôvodu, že stratili matku, ktorá bola ich celoživotnou oporou. Smrťou ich matky im vznikla nenapraviteľná a neodstrániteľná ujma.
Ako náhradu vzniknutej nemajetkovej ujmy si žalobkyňa v 1.rade nárokuje sumu 50.000 € a žalobkyňa v 2.rade nároku sumu 50.000 €. Stratu matky nemožno síce žiadnym spôsobom nahradiť, ale tieto sumy považujeme vzhľadom na všetky okolnosti za primerané aspoň na čiastočné zmiernenie ich straty.
Pokiaľ ide o vzniknutú škodu, žalobkyňa v 1.rade a žalobkyňa v 2.rade si nárokujú ako náhradu tejto škody sumu 290,91 €, ktorá im vznikla v súvislosti s poškodením oblečenia, ktoré mala ich nebohá matka na sebe.
Následne právny zástupca žalobkýň opravil vo výroku I. výšku úroku z omeškania na 9%, nakoľko došlo z ich strany k chybe v písaní.

2. Písomným podaním zo dňa 15.7.2015 vstúpil do konania vedľajší účastník Kooperativa poisťovňa, a.s. a to na strane žalovaného, v súčasnosti ide o intervenienta v zmysle § 82 CSP.

3. Právny zástupca žalobkýň na pojednávaní uviedol, že za konanie opísané v úvode žaloby, ktorým došlo k usmrteniu matky žalobkyne bol p. V. B. právoplatne odsúdený a to na základe rozsudku OS č.k. 6T 129/2013-294 v spojení s rozsudkom KS č.k. 1To/91/2014-340. Považuje požadovanú náhradu majetkovej ujmy za primeranú, nakoľko z objektívneho hľadiska je strata jedného člena rodiny úplne neodčiniteľnou ujmou, ktorá postihuje všetkých členov rodiny. Má za to, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch je primeraný prostriedok ochrany proti neoprávnenému zásahu. Tragická udalosť na žalobkyniach dodnes zanechala psychické stopy a zabránila im rozvíjať rodinné vzťahy v plnom rozsahu. Je nepochybné, že žiadne finančné plnenie nedokáže zmierniť trápenie a žiaľ osôb dotknutých smrťou im najbližšieho človeka a preto uplatnená výška náhrady nemajetkovej ujmy nemôže ani zďaleka pokrývať skutočnú ujmu ktorá vznikla žalobkyniam stratou ich milovanej matky. Je nepochybné, že bolo zasiahnuté do osobných práv žalobkýň a jediným prostriedkom, podotýkam čiastočného zmierenia psychickej bolesti a traumy je priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Požadovanú náhradu nemajetkovej ujmy považuje za primeranú a to na základe okolností daného prípadu. V podanej žalobe navrhovali vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nakoľko má za to, že v konečnom dôsledku, ak bude návrhu vyhovené, bude toto plnenie kryté z povinného zmluvného poistenia žalovaného. Má za to, že limity poistných plnení podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení sú dostatočne vysoké, niekoľko krát vyššie ako je požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy. Aj z toho dôvodu by mal súd priznať nárok nemajetkovej ujmy v plnom rozsahu. Čo sa týka vyjadrenia právnej zástupkyne, odporca sa teda nemôže zbaviť tejto zodpovednosti. Má za to, že v trestnom konaní, ktoré bolo rozhodnuté aj potvrdené rozsudkom KS a ktoré je právoplatné je uznaný V. B. za vinným z činu, ktorý spáchal. Z vykonaného dokazovania v trestnom konaní vyplynulo, že hlavnou príčinou dopravnej nehody bolo nerešpektovanie pravidiel cestnej premávky a teda porušenie dôležitej povinnosti ktoré p. Pánovi ukladá zákon, preto súd v trestnom konaní ustavil záver, že to bol práve obžalovaný ktorý zapríčinil predmetnú dopravnú nehodu. Čo sa týka uvádzaných liberačných dôvodov má za to, že tieto neboli splnené o čom svedčí aj výsluch svedka V. B., ktorý uviedol viacero skutočností ohľadne dohody o používaní vozidla na služobné účely. Táto dohoda bola priamo s jeho zamestnávateľom, teda žalovaným. Má za to, že na základe uvedeného nie je možné, aby sa žalovaný z uvedených dôvodov liberoval. Žalovaný nesie plnú zodpovednosť ako prevádzateľ motorového vozidla.

4. Žalobkyňa v 1/ rade na pojednávaní uviedla, že mali s matkou nadštandardne dobrý vzťah. Boli si veľmi blízke, bola jej najbližším človekom. Uvedomuje si, že nikto a nič ju nenahradí a nemyslí si, že tá čiastka, ktorú požadujú je príliš vysoká, keď život človeka sa ani peniazmi vyčísliť nedá. Matka mala v tom čase 52 rokov, bola 8 rokov rozvedená a ona s ňou bývala. Len 3 mesiace pred nehodou sa osamostatnila a išla bývať oproti na vedľajšiu ulicu, ale boli denne v kontakte osobnom i telefonickom. Aj keď bola potom po nehode na vyšetrení u psychiatra, ten tiež skonštatoval, že boli na seba chorobne naviazané. Ona je teraz na materskej, má 11 mesačnú dcéru a je jej ľúto, že nikdy nebude poznať svoju babku. Po nehode bola asi dva alebo tri týždne PN. S otcom sa kontaktuje len veľmi sporadicky, majú chladný vzťah.

5. Žalobkyňa v 2/ rade uviedla, že tak ako už bolo uvedené, keďže rodičia boli rozvedení, oni fungovali ako trojčlenná rodina. Boli na seba veľmi naviazané. Stále sa stretávali a volávali si, mali naozaj veľmi úzky a kamarátsky vzťah. V čase, keď sa to stalo, ona bola vydatá, mala 5 ročnú dcéru a matka jej s

ňou pomáhala, strážila ju, brávala ju zo škôlky a v momente, keď sa to stalo sa to celé zrútilo. Všetky informácie od lekárov sa dozvedela ona, nakoľko bola staršia. Bol to jeden šok za druhým. Práve v deň nehody mal otec našej matky 80 rokov. V tom čase žila aj mamina matka a veľmi zle to obaja znášali, obom sa zhoršil zdravotný stav. Matkin brat doteraz o tom nedokáže rozprávať. Matka v tom čase pracovala, bola zástupkyňou na Piaristickej škôlke. Zdravotný stav matky bol veľmi dobrý. Sám lekár povedal, že fyzicky je na tom o 10 , 15 rokov mladšia ako jej skutočný vek. Nikdy jej okrem nádchy nič nebolo, stravovala sa zdravo, cvičila. Na otázku uviedla, že nie, ona nemusela vyhľadať pomoc lekára, alebo psychiatra. V tom čase už nebola finančne závislá na matke.

6. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že poukazuje na to, že vodič V. B. nespôsobil túto nehodu v rámci plnenia pracovných úloh. Samotný odporca ani nevedel, že sa p. B. zdržiava v tom čase v I. na mieste nehody. Potom poukazuje na to, že požadovanú výšku nemajetkovej ujmy považuje za neprimerane vysokú aj s poukazom na iné rozhodnutia súdov. Po tretie tú náhradu škody považuje za premlčanú v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote v časti náhrady škody 290,91 eur. Ďalej nie je jasné, prečo navrhovateľ navrhol Kooperatívu ako vedľ. Účastníka, keď na druhej strane uvádza, že by malo byť plnené z PZP, teda práve zo strany poisťovne a toto v prípade že by Kooperatíva bola vedľajším účastníkom nie je možné, keď nevystupuje na strane žalovaného. Z výsledku vykonaného dokazovania v rámci trestného konania jednoznačne vyplynulo, že značný podiel viny na škode, ktorá vznikla mala samotná poškodená a to tým, že napriek tomu, že bolo nepriaznivé počasie nemala na sebe reflexné prvky, hoci od 1. januára 2014 je jednoznačnou povinnosťou mať reflexné prvky. Je pravdou, že v tom čase to uzákonené nebolo, avšak aj napriek tomu vždy platila prevenčná povinnosť v zmysle § 415 OZ, v zmysle ktorého je povinný každý počínať si tak, aby ku škode nedošlo, aby sa tejto dalo predísť. Reflexné prvky boli bežne aj v tom čase dostupné. Rovnako zo spisu vyplýva, že to bola práve poškodená, ktorá jednoznačne a nad všetky pochybnosti mohla dopravnej nehode zabrániť, keď zo ZP vyplýva, že vozidlo prichádzajúce sprava a blížiace sa k prechodu ona s určitosťou videla, napriek tomu na túto situáciu nereagovala primerane. Poukazujúc na obsah trestného spisu sme toho názoru, že je potrebné vziať do úvahy liberačné dôvody tak podľa ustanovenia § 441 OZ, ako aj podľa ustanovenia § 415 OZ. Ďalej uviedla, že ako zamestnávateľ a ako prevádzkovateľ vozidla na svoju obranu uvádza, že nedal súhlas a nemal vedomosť o tom, že vodič vozidla jazdil v čase dopravnej nehody súkromne na trase Nitra - Krškany a za škodu, ktorá bola v súvislosti s touto jazdou spôsobená nenesie zodpovednosť. Okrem toho pokiaľ ide o vecnú škodu namieta premlčanie s tým, že pre nárok na náhradu škody sa uplatňuje 2 ročná premlčacia doba, ktorá začala plynúť v čase dopravnej nehody a ku dňu podania návrhu uplynula. Okrem toho pokiaľ ide o úrok z omeškania je žalovaný toho názoru že tento nárok je nedôvodný, pretože žalovaný sa nemôže dostať do omeškania skôr než bude zaviazaný na zaplatenie sumy ktorá mu k dnešnému dňu čo do výšky známa a navyše nie je možné ju ani exaktne vypočítať, pretože závisí od voľnej úvahy súdu.

7. Svedok Ing. V. B. na pojednávaní uviedol, že ho to celé mrzí. Naďalej pracuje u zamestnávateľa MIKRON SLOVAKIA s.r.o. Pred nehodou išiel ráno zaviesť deti ku svokre do Krškán a vracal sa domov na W. a práve, keď sa vracal, tak došlo k tejto nehode. Potom mal vyraziť na pracovnú cestu ako obchodný zástupca asi smer B., I.. Sídlo firmy je v I. E.. Na otázku súdu, či vedel zamestnávateľ že dochádza so služobným vozidlom domov do I. uviedol, že sa vtedy asi pred mesiacom presťahoval do I., možno o tom ani nevedel. Predtým, keď býval v I. E., parkoval vozidlo vo firme. Na otázku, či robí v rámci zamestnania záznamy - evidencie o tom, kde v daný deň vozidlom bol, koľko urobil km, odkiaľ a kam išiel, svedok uviedol, že majú elektronické záznamy, kde píšu iba u akých klientoch boli a kde. Mal dohodu so zamestnávateľom používať vozidlo aj na súkromné účely, samozrejme si hradil prevádzkové náklady, teda benzín. On priamo z I. chodil k zákazníkom, nebolo potrebné ísť do sídla firmy. O odjazdených kilometroch mali záznam, lebo v aute je GPS, teda je to monitorované. Súkromné cesty od služobných oddeľoval tak, že si to prepol na tom systéme GPS, keď išiel súkromne, tak si zapol tlačidlo súkromná cesta a keď išiel pracovne, tak označil pracovnú cestu. Po tejto nehode sa so zamestnávateľom rozprával o tom, že používa auto na súkromné účely teda aj na cestu do I., povedal mu, že býva v I., a ústne sa dohodli, že môže toto vozidlom takto používať. Na otázku, či v ten deň nehody bolo vozidlo zapnuté v nejakom režime súkromnom či služobnom uviedol, že ono to vždy zostane minimálne v tom režime ako to bolo naposledy. Myslí, že vtedy zostalo v režime súkromnej cesty, keďže to bolo po víkende, ale nespomína si presne. Na otázku, či sa nejakým spôsobom ospravedlnil pozostalým po tejto tragickej udalosti uviedol, že áno, poslal im list, ktorý bol aj založený do trestného spisu.

8. Právny zástupca vedľajšieho účastníka uviedol, že čo do skutkového stavu v tomto sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou žalovaného, kde má za to, že žalovaný v tomto konaní nie je pasívne legitimovaný, nakoľko nebolo preukázané, že by vodič p. B. spôsobil dopravnú nehodu pri plnení pracovných povinností, ale v čase využívania vozidla na súkromné účely, kde takéto použitie nebolo zo strany žalovaného ako zamestnávateľa schválené a na danú cestu ani nebol zamestnávateľom ako žalovaný vyslaný. Z uvedeného dôvodu má zato, že na žalovaného nemožno prenášať zodpovednosť a prípadne ho zaväzovať na náhradu nemajetkovej ujmy, ku ktorej došlo výlučne v dôsledku konania síce zamestnanca žalovaného, ale v rozhodnom čase vystupujúceho a konajúceho ako súkromná osoba. Taktiež sa stotožňuje s námietkou premlčania v časti škodových nárokov, kde v prípade ak by sa súd s touto námietkou nestotožnil má za to, že táto škoda bola spôsobená poškodenej a žalobcovia v prvom a druhom rade žiadnym spôsobom nepreukázali, či a v akom rozsahu tieto škodové nároky na nich prešli. Taktiež namieta uplatňovanú výšku nemajetkovej ujmy, tak ako uviedol PZ žalobcov takúto stratu nikdy nie je možné vyčísliť nijakou sumou a práve preto prípadná priznávaná suma plní najmä funkciu satisfakčnú, kde je potrebné tak isto zohľadniť skutočnosť, že určitá miera satisfakcie bola žalobcom poskytnutá odsudzujúcim rozsudkom vinníka v trestnom konaní. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia v prvom aj druhom rade si uplatňujú sumu totožnú vo výške 50 tis. Eur, je tak isto potrebné zohľadniť, že žalobca v druhom rade s poškodenou dlhšiu dobu neobýval spoločnú domácnosť a tak isto strata poškodenej si nevyžiadala lekársku starostlivosť vo vzťahu k žalobcovi v druhom rade. Tak isto sa pripája k námietke žalovaného vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania kde žalovaný sa čisto teoreticky môže dostať do omeškania až po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti prípadného rozhodnutia, ktorým by bol zaviazaný na úhradu nejakej sumy z titulu nemajetkovej ujmy, nakoľko výška nemajetkovej ujmy je výlučne v kompetencii súdu. Z uvedených dôvodov preto považuje žalobu voči žalovanému za nedôvodnú a žiada ju v celom rozsahu zamietnuť. Pre prípad úspechu si uplatňujú náhradu trov v konaní.

9. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov, oboznámením sa s návrhom, rozsudok 6T 129/2013-294 zo dňa 26.6.2014, fotokópie pokladničných blokov na čl. 12, úprava petitu na čl. 16, vyj. odporcu a návrh na pripustenie ďalšieho účastníka do konania na čl. 23, potvrdenie o poistení na čl. 26, vstup Kooperatívy ako vedľ. účastníka do konania na čl. 27, doplnenie vyj. odporcu na čl. 30-31, interná smernica na čl. 57 + podpisová listina na čl. 58, vyjadrenie + rozsudok NS SR 3Cdo 301/2012 na čl. 70-83, pripojený spis OS Nitra 6T 129/2013 z neho: zápisnica o výsluchu Ing. V. B. na čl. 12-13, zápisnica o výsluchu svedka W. G. na čl. 14-16, vyjadrenie žalovaného, znalecký posudok na čl. 61-83, znalecký posudok 82/2012 Ing. V. O. na čl. 84-125, doplnok k znaleckého posudku na čl. 140-151, obžaloba na čl. 238, trestný rozkaz 6T/129/2013-245, odpor na čl. 248, zápisnica o hlavnom pojednávaní na čl. 255-263, rozsudok 6T/129/2013-294 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 6T/129/2013 vyplýva, že súd rozsudkom č.k. 6T/129/2013 zo dňa 26.6.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 1To/91/2014-340, právoplatný dňa 10.3.2015 rozhodol, že obvinený Ing. V. B. je vinný , že dňa 10.1.2012 v čase okolo 06.30 hod. v Nitre na X. ul. viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Passat, EČ: I.-XXXCF, konštantnou rýchlosťou 44 až 49 km/hod, čím porušil ustanovenie § 16 odsek 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov vzhľadom na poveternostné podmienky a rozhľadové pomery, pričom pred bytovým domom č. 4 v rozpore s ustanovením § 4 odsek 1 písmeno c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho v rozpore s ustanovením § 4 odsek 1 písmeno f) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov nedal prednosť chodkyni W. O., ktorá vstúpila na vozovku a prechádzala cez priechod pre chodcov, ale ju zachytil prednou časťou vozidla, v dôsledku čoho W. O. utrpela početné združené poranenia viacerých orgánových systémov - poranenie hlavy a mozgu, zlomenina panvy so zakrvácaním do zapobrušia a zlomeniny kostí dolných končatín, ktorým podľahla dňa 18.1.2012 vo Fakultnej nemocnici Nitra, a tým spáchal prečin usmrtenia. Obvinenému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a tento mu bol podmienečne odložený v trvaní 2 roky a 6 mesiacov. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 rokov. Poškodení - Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s. a Ing. K. N. boli so svojím nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.
V odôvodnení predmetného rozsudku súd poukázal najmä na znalecký posudok Ing. O., z ktorého vyplýva, že technickou príčinou vzniku dopravnej nehody bolo konanie vodič, ktorý ohrozil chodkyňu prechádzajúcu z ľavej strany po vyznačenom priechode pre chodcov napriek tomu, že ju minimálne v čase 2.3 s + -5% pred stretom mal možnosť vidieť na ploche vozovky osvetlenej svetlometmi vozidla, mal teda možnosť na jej pohyb reagovať. Je pravdou, že v priamej príčinnej súvislosti

so vznikom dopravnej nehody bolo i konanie chodkyne, t.j. jej vstup z ľavej strany na vozovku v čase, kedy mala možnosť vidieť sprava prichádzajúce osvetlené vozidlo, tj.j. vzniklo nebezpečenstvo (pre ňu i pre vodiča vozidla) a jej nereagovanie na sprava prichádzajúce osvetlené vozidlo napriek tomu, že v čase vstupu do vozovky 6.5 s +.5% pred stretom i po celý čas pohybu od ľavého okraja vozovky po miesto stretu toto vozidlo mala možnosť vidieť. Chodkyňa pohybom z ľavej strany cez vozovku po vyznačenom priechode pre chodcov nevytvorila vodičovi prekážku z technického hľadiska náhlu. Hlavnou príčinou dopravnej nehody bolo riadne nesledovanie obžalovaného situácie v cestnej premávke, a tým neprispôsobenia jazdy vzniknutým podmienkam a nedanie prednosti chodkyni, ktorá prechádzala vyznačeným priechodom pre chodcov, čím obžalovaný porušil dôležitú povinnosť, preto súd ustálil záver, že bol práve obžalovaný, ktorý zapríčinil predmetnú dopravnú nehodu, a keďže to bola hlavná príčina vzniku dopravnej nehody, jeho konanie je v príčinnej súvislosti so spôsobeným následkom, t.j. so smrťou nebohej chodkyne.
Napriek tomu, že obžalovaný je slušným človekom, nemá záznam v registri trestov, vedie riadny život, pracuje, stará sa o dve maloleté deti, čo bolo uvedené obhajcom počas záverečnej reči, musí niesť zodpovednosť za svoje konanie, t.j. za usmrtenie človeka, aj napriek tomu, že spáchal nedbanlivostný trestný čin.
Čo sa týka výroku o náhrade škody, súd odkázal obidvoch poškodených, t.j. poškodenú Dôveru zdravotnú poisťovňu ako i p. Krajancovú dcéru nebohej, s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie napriek tomu, že obaja poškodení si škodu riadne a však vyčíslili v súlade s ustanovením § 46 odsek 3 Trestného poriadku, pretože ďalšie dokazovanie o nároku poškodených na náhradu škody by presiahlo potreby trestného stíhania. Súd v časti výroku o náhrade škody rozhodol tak najmä poukazujúc na spoluzavinenie nehody chodkyňou, a preto v prípade rozhodovania o škode bude treba ustáliť podiel nebohej na dopravnej nehode, pokiaľ ide o spôsobenú škodu, a určiť koľko možno pričítať na vrub nej samotnej a v akom rozsahu by mal túto škodu znášať obžalovaný.

11. Žalobkyne predložili pokladničné doklady a to na sumu 59 eur - očná optika, sumu 34,96 eur - dámska obuv, sumu 17 eur - sveter, suma 56,20 eur - jacket, suma 59,95 eur - NH S. Oliver, všetko spolu v sume 227,11 eur.

12. Z listu Kooperativa poisťovňa a.s. zo dňa 2.12.2011 vyplýva, že na motorové vozidlo VW Passat 1,9 EČV I. XXXCF bola uzavretá poistná zmluva č. XXXXXXXXXX so žalovaným ako poistníkom.

13. Z lekárskej správy zo dňa 25.1.2012 W. O. (čl. 48) vyplýva, že žalobkyňa v 1/ rade bola na psychiatrickom vyšetrení a to z dôvodu šoku a stresu z úmrtia matky. Určitý čas bola PN a užívala lieky, ktoré jej predpísal psychiater.

14. Podľa internej smernice platnej od 1.10.2009 žalovanej spoločnosti (čl. 57), používanie služobných motorových vozidiel : služobné motorové vozidlá sa môžu používať v pracovnom čase, len na plnenie úloh súvisiacich s výkonnom práce pre MIKRON SLOVAKIA s.r.o., služobné motorové vozidlá sú zamestnanci po skončení výkonu práce povinní parkovať v areáli MIKRON SLOVAKIA s.r.o., Nitrianske 13, 940 01 Nové Zámky, zamestnanec, môže SMV parkovať mimo areálu MIKRON SLOVAKIA s.r.o., Nitrianska 13, 940 01 Nové Zámky, iba s písomným súhlasom Ing. J. M., konateľa spoločnosti, zamestnanec môže SMV použiť na iné účely ako pracovné, iba s písomným súhlasom Ing. J. M., konateľa spoločnosti.

15. Z knihy jázd VW Passat 1,9 EČV I. XXX H. vyplýva, že dňa 10.1.2012 vozidlo vyrazilo o 4,57 - 5,59 hod na trase I. - Z., I. I., I. X., v čase 6,18 - 7,33 hod. bolo na I. - X. a I. - W., pričom tieto jazdy boli vyznačené ako služobné.
19. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

20. Podľa § 13 ods.1, 2 , 3 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.
Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

21. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.
22. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.
23. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.
24. Podľa § 429 Občianskeho zákonníka, prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.
25. Podľa § 4 ods. 1 zákona 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

26. Vznik právneho vzťahu, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 Občianskeho zákonníka a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom, je podmienený tým, že ide o zásah neoprávnený a tiež objektívne spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti. Účastníkom, ktorý je v rámci tohto právneho vzťahu nositeľom uvedeného oprávnenia (subjektom ochrany), je fyzická osoba, do osobnostných práv ktorej bolo zasiahnuté. Účastníkom, ktorý je nositeľom povinnosti upustiť od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti alebo odstrániť následky zásahov alebo poskytnúť primerané zadosťučinenie, je fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa dopustila určitého konania neoprávnene zasahujúceho do chránených osobnostných práv (je pôvodcom, resp. subjektom zásahu).

27. Z vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 6T/129/2013 zo dňa 26.6.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 1To/91/2014-340, právoplatný dňa 10.3.2015 rozhodol, že obvinený Ing. V. B. je vinný z prečinu usmrtenia, keďže pri dopravnej nehode, ktorú spôsobil zomrela ako účastník dopravnej nehody - chodkyňa, matka žalobkýň W. O.. Žalobkyne v 1/ a 2/ rade ako dcéry žiadali od žalovaného náhradu nemajetkovej ujmy z dôvodu úmrtia ich matky, ku ktorému došlo v dôsledku uvedenej dopravnej nehody spôsobenej motorovým vozidlom zn. VW Passat 1,9 EČV I. XXXCF patriacemu žalovanému.

28. Žalovaný sa v konaní bránil, že nie je pasívne legitimovaný lebo ako zamestnávateľ a ako prevádzkovateľ vozidla nedal súhlas a nemal vedomosť o tom, že vodič vozidla jazdil v čase dopravnej nehody súkromne na trase Nitra - Krškany a za škodu, ktorá bola v súvislosti s touto jazdou spôsobená nenesie zodpovednosť. Súd sa s týmto názorom nestotožnil, nakoľko v danom prípade nesie žalovaný zodpovednosť za náhradu škody s poukazom na § 427 a nie podľa ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaný nemôže zodpovedať za náhradu škody podľa ust. § 420 ods. 2 OZ, keď bolo preukázané, že svedok Ing. B. v čase spôsobenia dopravnej nehody nevykonával pracovnú činnosť motorovým vozidlom pre žalovaného, ale naopak vykonával súkromné jazdy, keď viezol svoje deti k svokre a následne sa vracal domov a až potom mal začať s výkonom pracovnej činnosti, na ktorú používal motorové vozidlo žalovaného. Zodpovednosť žalovaného za zásah do osobnostných práv žalobkýň podľa tohto ustanovenia by bol daný len vtedy, ak by bol tento neoprávnený zásah spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou na realizáciu činnosti tejto právnickej osoby. Vtedy sa takýto zásah považuje za zásah spôsobený priamo právnickou osobou.
V danom prípade však žalovaný za takýto zásah zodpovedá podľa ust. § 427 OZ, kde je vymedzená zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov a kde Občiansky zákonník stanovuje zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla založenú na objektívnom princípe. Je nesporné, že prevádzateľom motorového vozidla VW Passat je žalovaný, ktorý prenechal firemné vozidlo svojmu zamestnancovi B. na používanie a to nielen pracovné, ale aj súkromné účely, ako to vyplynulo z výpovede svedka B..

Otázkou "či v prípade neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, ktorý bol vyvolaný zvláštnou povahou prevádzky dopravných prostriedkov, je osobou zodpovednou za zásah do osobnostných práv fyzickej osoby prevádzkovateľ motorového vozidla, ktorý zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou tohto vozidla v zmysle § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že pasívna vecná legitimácia prevádzkovateľa motorového vozidla vyplýva z analogického použitia § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka" sa zaoberal aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 3 Cdo 228/2012 zo dňa 26.9.2013. V tomto rozhodnutí NS SR uvádza, že predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je nielen zistenie, že žalobca je fyzickou osobou, ktorej osobnostné práva boli porušené alebo ohrozené, ale rovnako tiež zistenie, že žalovaný sa dopustil toho konania, ktoré žalobca v konaní skutkovo vymedzoval a považoval za zásah do jeho chránených osobnostných práv. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom, že právnym vzťahom zodpovednosti za nemajetkovú ujmu spôsobenú na osobnostných právach fyzickej osoby (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka) sú obsahom a účelom najbližšie právne vzťahy zodpovednosti za majetkovú ujmu (škodu) spôsobenú v majetkovej sfére poškodeného (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka). Zásada, že podľa všeobecných ustanovení o zodpovednosti za škodu (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka) zodpovedá právnická osoba aj za zásah do osobnostných práv bezprostredne spôsobený fyzickou osobou konajúcou v rámci výkonu činností, ktorými bola poverená právnickou osobou, nie je zásadou výlučnou. Tak, ako sú zvláštnou skupinou zásahov do majetkovej sféry tie prípady, v ktorých škoda bola spôsobená prevádzkou dopravných prostriedkov (§ 427 a nasl. Občianskeho zákonníka), rovnako osobitnou je aj skupina tých zásahov do osobnostnej sféry, v prípade ktorých nemajetková ujma bola spôsobená prevádzkou dopravných prostriedkov. Pokiaľ je na mieste analogické použitie ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri určení, či zodpovednosť za zásah do osobnostných práv nesie fyzická osoba bezprostredne konajúca alebo právnická osoba, za ktorú fyzická osoba konala v rámci výkonu činností, ktorými bola poverená touto právnickou osobou, je rovnako na mieste analogické použitie ustanovenia § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri určení subjektu zodpovedného za zásah do osobnostných práv, ktorý bol spôsobený prevádzkou dopravných prostriedkov. Vychádzajúc z uvedeného možno konštatovať, že tak, ako podľa okolností konkrétneho prípadu zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla prevádzkovateľ vozidla poškodenému, zodpovedá tento prevádzkovateľ (aj) za nemajetkovú ujmu spôsobenú na chránených osobnostných právach fyzickej osobe.

29. Z vyššie uvedeného nesporne vyplýva zodpovednosť žalovaného ako prevádzateľa dopravného prostriedku. Následne sa súd zaoberal predpokladmi vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy a dôvodnosťou výšky požadovanej nemajetkovej ujmy.
Predpokladom vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy sú:
- existencia ujmy (spočíva v poškodení duševného zdravia žalobcov)
- porušenie právnej povinnosti, resp. protiprávny úkon (spočívajúci v konaní tretej osoby zodpovednej za narušenie osobnostných práv žalobkyne)
- príčinná súvislosť medzi touto ujmou a protiprávnym konaním.

30. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, táto vyjadruje najmä náhradu za utrpené pocity frustrácie, šoku, stresu, smútku, straty zo spoločenstva s milovanou osobou. K vzniku nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby môže dôjsť vzhľadom na odlišnú povahu jednotlivých hodnôt osobností tvoriacich ich fyzickú a morálnu jednotu rôznym spôsobom.
Súčasťou práva na ochranu súkromia chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, je aj rodinný život spočívajúci v udržiavaní a rozvíjaní vzájomných citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami, ak konanie, ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie týchto väzieb stratou člena rodiny, je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny.
Je potrebné zdôrazniť, že výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je súdom určovaná voľnou úvahou, vždy však s prihliadnutím na zákonné kritéria závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti došlo. Určenie konkrétnej výšky náhrady potom musí zohľadňovať všetky okolnosti konkrétneho prípadu a musí byť v súlade s požiadavkou spravodlivosti. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä s obsahom na jej intenzitu, rozsah a trvanie. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že skúmané zásahy vyvolávajú spravidla ujmu dlhotrvajúcu, rozsiahlu a v zásade ničím nereparovateľnú.

31. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že boli naplnené všetky tri predpoklady vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Žalobkyne vypovedali ako znášali stratu milovanej matky. Z výpovede

žalobkyne v 1/ rade mal súd za preukázané, že táto s matkou bývala a osamostatnila sa len 3 mesiace pred nehodou, pričom však s ňou bol v dennom kontakte. Túto udalosť znášala tak zle, že musela po nehode navštíviť psychiatra a brať lieky. Po nehode bola asi dva týždne PN. Na matku bola až chorobne naviazaná. Žalobkyňa v 2/ rade uviedla, že sa s matkou stále stretávali a volávali si, mali veľmi kamarátsky vzťah. V tom čase bola ona vydatá, mala 5 ročnú dcéru a matka jej s ňou pomáhala, strážila ju, brávala ju zo škôlky a v momente, keď sa to stalo, sa to celé zrútilo. Zdravotný stav matky bol dovtedy veľmi dobrý, bola zárobkovo činná, keďže mala len 52 rokov. Ona v tom čase už nebola finančne závislá na matke.
Je nesporné, že obe žalobkyne mali s matkou veľmi blízky a priateľský vzťah a žalobkyňa v 1/ rade znášala smrť svojej matky o to horšie, že s ňou ešte krátko pred nehodou žila v spoločnej domácnosti a bola pre ňu najbližším človekom, keďže rodičia boli rozvedení. O tom svedčí aj lekárska správa psychiatra, ktorú súdu predložila. V prípade žalobkyne v 2/ rade zase došlo k strate aj z hľadiska starej matky, nakoľko mala už v tom čase dcéru, s ktorou jej zase matka vypomáhala. V dôsledku smrti matky žalobkýň došlo k ukončeniu ich rodinného zväzku a puta. Je zrejmé, že škoda bola spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku žalovaného (v tomto prípade súčasne porušením právnej povinnosti, teda protiprávnym úkonom spočívajúcim v konaní tretej osoby -Ing. B.) a táto predstavovala ujmu v osobnostných právach žalobkýň.

32. Práve prevádzkou dopravného prostriedku žalovaného (riadeným zamestnancom Ing. B.) došlo k zásahu do súkromia žalobkýň, a tým k intenzívnemu zásahu do ich osobnostných práv, práv na súkromie a rodinný život. Z objektívneho hľadiska je teda dôvodné konštatovať, že ide o spôsobenie nemajetkovej ujmy značnej miery, ktorú je možné, aj keď len relatívne stanoviť práve jej priznaním v peniazoch. Súd preto musel ďalej posúdiť primeranosť jej výšky, ktorá by zodpovedala zákonom požadovanému zmierneniu vzniknutej nemajetkovej ujmy a zohľadniť osobitosť konkrétneho prípadu.

33. Súd pri výške nemajetkovej ujmy u žalobkýň prihliadol na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo a mal za to, že výška sumy, ktorú žalobkyne v 1/ a 2/ rade požadujú z titulu nemajetkovej ujmy nie je dôvodná. Súd musel zohľadniť okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, a to skutočnosť, že vodič motorového vozidla Ing. B., ktoré patrilo žalovanému nespôsobil dopravnú nehodu úmyselne, i keď hlavnou príčinou vedúcou k vzniku dopravnej nehody bolo konanie vodiča B. spočívajúceho v tom, že tento pri poveternostných a rozhľadových pomeroch v čase nehody, nedostatočným sledovaním situácie v cestnej premávke nedal prednosť chodkyni, ktorá prechádzala cez priechod pre chodcov. Už aj prvostupňový súd sa vo svojom rozsudku 6T/129/2013 (s rovnakým názorom odvolacieho súdu) zaoberal aj konaním poškodenej - matky žalobkýň, ktorá vstúpila na vozovku a prechádzala cez priechod pre chodcov bez toho, aby svoju viditeľnosť zdôraznila reflexnými prvkami, to znamená, že je tu určitá forma spoluúčasti poškodenej. Tiež prvostupňový súd zdôraznil, že v časti určenia výšky škody je potrebné zohľadniť spoluzavinenie nehody chodkyňou a ustáliť podiel nebohej na dopravnej nehode.
Je nesporné, že k dopravnej nehode došlo zavinením a konaním vodiča B., čo podrobne objasňuje rozsudok sp.zn. 6T/129/2013, avšak aj v tomto konaní je súd toho názoru, že je tu určitý podiel spolupôsobenia pri vzniku nehody aj zo strany chodkyne W. O. , ktorá vstúpila na vozovku potom ako mala možnosť vidieť prichádzajúce vozidlo, bola oblečená v tmavom oblečení bez použitia reflexných prvkov napriek tomu, že bola ešte tma, hmla a pršalo. Všetky tieto skutočnosti mali vplyv na vznik dopravnej nehody. Súd tiež musel zohľadniť osobu vodiča, ktorý spôsobil dopravnú nehodu, a ktorý nemal záznam v registri trestov, vedie riadny život, stará sa o dve maloleté deti a spáchal nedbanlivostný trestný čin. Tiež významnou skutočnosťou je, že vodič B. sa dcéram poškodenej W. O. ospravedlnil za svoje konanie.
Konanie vodiča B. súd zdôrazňuje najmä preto, že je významná práve jeho zodpovednosť za škodu spôsobenú motorovým vozidlom a to jeho protiprávnym konaním v dôsledku porušenia pravidiel cestnej premávky, čo bolo aj výsledkom trestného konania. I v prípade zodpovednosti vodiča za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla však zostáva zachovaná zodpovednosť prevádzateľa za škodu podľa zásad v § 427 OZ. Poškodený má možnosť uplatniť si nárok na náhradu škody jednak proti prevádzateľovi a jednak voči vodičovi, alebo súčasne voči obom subjektom. V tomto prípade bola náhrada škody uplatnená voči prevádzateľovi vozidla, preto v prípade, že ju nahradí on, má potom prevádzateľ nárok voči vodičovi na postih podľa § 440a a § 420 OZ. Ak je však vodič zamestnancom prevádzateľa, potom zodpovedá za podmienok pracovnoprávnej zodpovednosti. Preto súd považoval za potrebné hodnotiť aj osobu vodiča a mieru jeho zavinenia, ktorý v konečnom dôsledku ako hlavný

zodpovedný za svoje protiprávne konanie, bude povinný v prípade, že to bude od neho žalovaný žiadať, znášať náhradu škody uplatnenej v tomto konaní.

34. Všetky vyššie uvedené okolnosti týkajúce sa vzniku a priebehu dopravnej nehody, ale aj samotnej poškodenej - matky žalobkýň, ktorá mala v čase smrti len 52 rokov, bola zdravá, učila v škôlke a nesporne bola veľkou oporou pre obe svoje dcéry, ktoré však v tom čase už boli plnoleté a osamostatnené, finančne nezávislé na matke, majú vplyv na určenie výšky nemajetkovej ujmy, ktoré súd zohľadnil. Požadovanú sumu 50 000 eur každou zo žalobkýň však súd nepovažoval za dôvodnú, pričom v tomto poukazuje aj na to, že súdy priznávajú oveľa nižšie sumy za stratu blízkeho človeka, ktorý napr. zomrel v mladšom veku, prípadne išlo o dieťa, manžela, alebo inak blízku osobu, na ktorú boli pozostalí príbuzní odkázaní vo všetkých oblastiach života. Požadovaná suma je neprimeraná, keď ako už bolo povedané aj samotnými žalobkyňami, žiadne peniaze nemôžu nahradiť život im blízkeho človeka - matky. Je potrebné zdôrazniť, že zásah do práva na ochranu osobnosti sa zásadne odškodňuje v nepeňažnej forme. Možnosť priznať peňažnú náhradu za zásah do práva na ochranu osobnosti sa predpokladá až v prípade, ak sa primerané morálne zadosťučinenie ukazuje ako nepostačujúce. Na rozdiel od odškodnenia v prípade zodpovednosti za škodu, pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peňažnej forme súdom, nestanovuje zákon žiadne medze a uplatňuje sa široká miera voľnej úvahy. Súd sa nestotožňuje s nárokmi pozostalých na náhradu nemajetkovej ujmy, ktoré sa uplatňujú rádovo v desiatkach tisícoch eur, a ktoré sumy sú extrémne vysoké a hlavne nereálne a likvidačné pre fyzickú osobu alebo v tomto prípade právnickú osobu, ktorá je zaviazaná na ich plnenie. Súčasne je to aj neistota pozostalých v tom smere, že takto prisúdená náhrada bude aj pri insolventnosti zodpovedného subjektu nebude vymožiteľná.

35. S poukazom na vyššie uvedené súd považoval za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy pre žalobkyne v 1/ a 2/ rade každú vo výške 7.000 eur vzhľadom na všetky okolnosti týkajúce sa posúdenia výšky nemajetkovej ujmy, keď je zrejmé, že došlo k neodčiniteľnej ujme v rámci rodinných vzťahov žalobkýň v 1/ a 2/ rade a náhrada takejto imateriálnej ujmy v peniazoch, nie je náhradou za život ale slúži len na zmiernenie následkov vzniknutej ujmy. Preto súd vo zvyšnej časti nároku žalobkýň v 1/ a 2/ rade žalobu zamietol.

36. V tomto smere je potrebné poukázať i na rozhodovaciu činnosť Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý v niektorých prípadoch porušenia osobnostných práv dospel k záveru, že dostatočným zadosťučinením je samotné konštatovanie porušenia práva, pričom v iných prípadoch, okrem záveru o porušení týchto práv, súčasne priznal sťažovateľom i náhradu za utrpenú nemajetkovú ujmu.

37. Súd sa nakoniec zaoberal aj nárokom žalobkýň na náhradu škody vo výške 290,91 eur s prísl., ktorá suma predstavovala škodu za oblečenie, ktoré mala na sebe ich nebohá matka. Žalobkyne síce súdu predložili pokladničné doklady na celkovú sumu 227,11 eur (nie na sumu 290,91 eur), ktorá zahŕňala sumu 59 eur - očná optika, sumu 34,96 eur - dámska obuv, sumu 17 eur - sveter, suma 56,20 eur - jacket, suma 59,95 eur - NH S. Oliver. Tento nárok na náhradu škody však súd nemal za preukázaný, nakoľko žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by matka žalobkýň mala v čase nehody oblečené práve veci, ktoré boli dokladované predloženými pokladničnými blokmi, ale najmä, že toto oblečenie bolo zakúpené v rôznom časovom období, to znamená, že v čase úmrtia matky žalobkýň, predmetné oblečenie nemalo hodnotu vo výške cien v čase ich zakúpenia. Preto súd nemal za preukázaný nárok žalobkýň v 1/ a 2/ rade v časti majetkovej škody a v tejto časti ich nárok zamietol.

38. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 257 CSP, ktorý hovorí, že výnimočne súd nepriznáva náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. V danej veci boli žalobkyne úspešné len čiastočne čo do sumy 7000 eur každá z nich a v tom prípade s poukazom na § 255 ods. 1 CSP by mal čistý úspech práve žalovaný vo výške 86%. Súd však vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov žalovanému a to vzhľadom na to, že výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je súdom určovaná voľnou úvahou, avšak vždy s prihliadnutím na zákonné kritéria závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti došlo. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyne nemohli vedieť aká výška nemajetkovej ujmy im bude zo strany súdu priznaná, na druhej strane je potrebné hneď na začiatku sporu zvážiť v akých medziach sa bude ich finančný nárok pohybovať. Preto súd rozhodol o trovách konania podľa § 257 CSP tak, že žalovanému a tiež intervenientovi nepriznáva náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nitra. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Podľa § 365CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.